

INFORMATOR JEDYNECZKI

1/2012

WIZJA „PRZEDSZKOLE PRZYJACIELEM

DZIECKA”

SIERPIEŃ-WRZESIEŃ 2012

INFORMACJE NA POCZĄTEK

Lato już za nami. Wracamy do codziennych obowiązków. Czekają one także na naszych milusińskich, którzy od września rozpoczną przedszkolną edukację lub będą ją kontynuować. Czekają ich rok pełen nauki- najczęściej na wesoło. Czasem na serio. My – nauczyciele zaś będziemy się starać, aby kiedyś nasi wychowankowie mogli powiedzieć: „Wszystkiego, co trzeba wiedzieć, nauczyłem się w przedszkolu”.

Witamy więc z uśmiechem wszystkich czytelników naszego piśmka, aby z optymizmem rozpocząć Nowy Rok Szkolny. Zapraszamy do lektury naszej gazetki, w której znajdą Państwo coś dla siebie, jak również dla swoich pociech.

**Z życzeniami dobrego i owocnego Roku Szkolnego
– Dyrekcja i Personel Przedszkola!**

Uprzejmie informuję Rodziców iż od WRZESNIA 2012 r. zgodnie jn. **UCHWAŁA NR IX/60/2011 RADY MIASTA TOMASZÓW LUBELSKI** z dnia 28 kwietnia 2011 r. w sprawie **ustalenia opłat za świadczenia przedszkoli prowadzonych przez Miasto Tomaszów Lubelski**

§ 3

1. Za każdą rozpoczętą godzinę świadczeń opiekuńczo – wychowawczych, o których mowa w § 2 ust. 1 udzielanych w czasie godzin pracy przedszkola, ustala się opłatę w wysokości 0,15% minimalnego wynagrodzenia za pracę, określanego corocznie Rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego zgodnie z przepisami Ustawy z 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679 z późn. zm.) ogłaszanego w drodze obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów na dany rok kalendarzowy.
2. Jeżeli do przedszkola uczęszcza drugie dziecko w rodzinie opłatę, o której mowa w § 2 ust 1 za drugie dziecko ustala się w wysokości 0,13 % minimalnego wynagrodzenia za pracę.
3. Za trzecie i kolejne dziecko w rodzinie uczęszczające do przedszkola opłaty, o której mowa § 2 ust. 1 nie pobiera się.
4. Za dziecko niepełnosprawne posiadające orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego wydane przez zespół orzekający działający przy publicznej poradni psychologiczno-pedagogicznej, w tym poradni specjalistycznej, opłaty o której mowa § 2 ust. 1 nie pobiera się.
5. W przypadku nieobecności dziecka w przedszkolu z powodu choroby, zwolnienia

Stawka żywieniowa dzienna wynosi - 6.50 zł.

JAK ZWIĘKSZYĆ MOŻLIWOŚCI DZIECKA?

W wyniku trwających dziesięć lat badań, przeprowadzonych przez zespół naukowców pod kierunkiem doktora Burtona White'a, określono sześć czynników, które mogą decydować o intelektualnych zdolnościach dziecka:

1. Najbardziej krytyczny okres w intelektualnym rozwoju dziecka ma miejsce między ósmym a osiemnastym miesiącem życia.
2. Matka jest najważniejszą osobą w środowisku dziecka.
3. Kontakt z „żywym” językiem ma decydujące znaczenie dla rozwoju dziecka między dwunastym a piętnastym miesiącem życia.
4. Rozwój dziecka jest szybszy, jeżeli zapewni mu się swobodne poruszanie się po domu.
5. Edukacja dziecka przebiega najsprawniej w otoczeniu najbliższej rodziny.
6. Najlepsi rodzice to tacy, którzy potrafią spełniać następujące funkcje:
 - a) Wiedzą, jak urządzić i zorganizować przestrzeń wokół swojego dziecka;
 - b) Znajdują zawsze czas na to, aby побыć przez chwilę z dziećmi i wypełnić ten czas czułością i serdeczną rozmową;
 - c) Choć zdecydowanie wymagają dyscypliny, to jednocześnie są czuлыми i kochającymi rodzicami.

Innymi słowy, trwająca dziesięć lat praca uczonych badaczy potwierdziła tylko to, co większość matek od dawna wie i robi: należy kochać swoje dzieci, rozmawiać z nimi, traktować je z szacunkiem, pokazywać im interesujące rzeczy, organizować ich czas, dyscyplinować je łagodnie i wychowywać w silnych i stabilnych rodzinach. Jest to najlepszy sposób, aby zapewnić sobie radość, a dziecku szczęście.

J. C. Dobson, „Dom pełen serca”, Warszawa 1999

DZIECKO MA PRAWO DO.....

Jednym z pierwszych prekursorów walki o prawa dziecka był Janusz Korczak. Często podkreślał on w swoich publikacjach, że pozycja dziecka w świecie dorosłych jest gorsza. Jest ono uzależnione od swoich opiekunów i nie może stanowić o sobie, a jego prawa są ograniczone. Wykazał w związku z tym potrzebę uznania dziecka za w pełni wartościowego człowieka już od momentu narodzin. W zaprezentowanej przez Korczaka koncepcji systemu wychowawczego znajdziemy wiele cennych porad wskazujących, jak mądrze i skutecznie opiekować się dzieckiem i jak obdarzać je rozumną miłością. Jego dzieła są doskonałym poradnikiem dla rodziców, wychowawców, nauczycieli, opiekunów. Często podkreśla on fakt, że dziecko w żadnym momencie swojego życia nie może być przedmiotem manipulacji świata dorosłych. Dorośli nie powinni odsuwać dzieci od codziennych spraw, tłumacząc, że są one zbyt małe i niedoświadczone. Dziecko to aktywna i samoistna jednostka zasługująca na szacunek i przestrzeganie jego praw.

Janusz Korczak swój stosunek do dziecka opierał na podstawowych ludzkich wartościach, takich, jak: sprawiedliwość, szacunek, piękno, godność, prawda, miłość bliźniego. Dlatego często apelował do wychowawców, aby zatroszczyli się o podstawowe prawa dziecka, czyli prawo do: miłości, bycia szanowanym, posiadania własnych tajemnic, samostanowienia o sobie, własności, rozwoju, zabawy, sprawiedliwości.

Pięknie brzmią podstawowe założenia pedagogiki Janusza Korczaka:

- ☺ Dziecku należy się szacunek, powinno być traktowane jako podmiot, gdyż rozwija się dzięki własnej aktywności;
- ☺ Wychowanie powinno być traktowane jako proces oparty na partnerstwie;
- ☺ Dziecko powinno mieć zapewnione prawo do opieki;
- ☺ Całe społeczeństwo dorosłych powinno być odpowiedzialne za warunki życia dziecka;
- ☺ Powinno się poszukiwać i pogłębiać wiedzę o dziecku;
- ☺ Wszelkie techniki zastosowane w działaniach pedagogicznych powinny wynikać z założeń danego systemu opiekuńczo – wychowawczego.

Dzieci, przekraczając próg przedszkola, wchodzą w swój pierwszy społeczny świat, poznają normy i zasady współżycia w grupie. Jednocześnie mają okazję stać się świadome swoich praw. O tych prawach dowiadują się od rodziców, a potem nauczycieli, którzy od najmłodszych lat uświadamiają im, dlaczego prawa dziecka powinny być przez wszystkich respektowane i chronione.

Prostą i przystępną formą ułatwienia zrozumienia tych ważnych praw jest wykorzystanie opracowań literackich, które bawiąc jednocześnie uczą. Należy im pomóc nie tylko w realizacji radosnego, harmonijnego rozwoju, ale także w akceptowaniu tych gorszych chwil. Taką pomocą mogą stać się opowiadania terapeutyczne, które umożliwią poznanie, zrozumienie i stosowanie praw w sytuacjach życiowych.

CZYTAMY NASZYM DZIECIOM W RAMACH AKCJI „CAŁA POLSKA CZYTA DZIECIOM” „FAFINKA W PRZEDSZKOLU”

Mamo, tato, bądźcie przy mnie w trudnych chwilach!

Dziś Fafinka wstaje bardzo wcześnie. Nie może się wylegiwać w łóżku, przecież idzie po raz pierwszy do przedszkola! Marzyła o tym przez całe lato.

- Mamo, wstawaj!- woła. – Chce już iść!

- Spokojnie córeczko, już wstaję, ale wydaje mi się, że jest jeszcze zbyt wcześnie – mówi mama, przecierając zaspane oczy.

Podczas śniadania dziewczynka mówi wyłącznie o przedszkolu. Wreszcie wychodzą.

W przedszkolu wita ich uśmiechnięta pani. Fafinka żegna rodziców i biegnie do swojej sali.

Po południu, w drodze powrotnej dziewczynka jest smutna.

- Opowiesz mi jak było? – pyta zaciekawiona mama.

Dziewczynka tuli się do niej.

- Nie wiem – odpowiada niechętnie. W domu tata również jest bardzo ciekawy, jak minął pierwszy dzień w przedszkolu.

- Nie Pojdę tam więcej! – wybucha w końcu Fafinka. Nie chcę! Tam jest źle!

Mały Pysio głaszcze płaczącą siostrzyczkę, którą ktoś musiał widocznie bardzo skrzywdzić.

- Widzę, że jesteś bardzo nieszczęśliwa – tata bierze córkę na kolana. –Jeśli wytłumaczysz mi, z pewnością ci pomogę. Pewnie o tym nie wiesz, ale jestem dobrym czarodziejem i jak nic nie wy myślimy, to spróbuje użyć magii.

Dziewczynka uspokaja się.

- Tatusiu! Nie chcę do przedszkola! Tam nie ma ciebie i mamy, a ja tak bardzo tęsknię!

- Wiem. Ja też tęsknię za wami, kiedy jestem w pracy, ale jak jest mi smutno, natychmiast zajmuje się czymś i wtedy czas szybciej płynie.

- A czy mama też tęskni?

- Oczywiście kochanie!- odpowiada mama siada obok. – Najgorzej było na początku, kiedy jeszcze nikogo nie znałam. Było mi bardzo smutno, ale lubię swoją pracę i gdybym nie mogła do niej chodzić, też nie byłabym szczęśliwa.

- A ja nie lubię przedszkola – mówi Fafinka –Czy nie mogłabym zostać w domu sama?

- Wiesz, że to niemożliwe, dlatego Pysio chodzi do żłobka, a ty do przedszkola. Masz już pięć lat i myślę, że najwyższy czas, żebyś zaczęła przebywać z innymi dziećmi, zanim pójdziesz do szkoły.

Wieczorem Fafinka znowu płacze. Tata zapala lampkę z kolorowym abażurem i siada na brzegu jej łóżeczka.

- Myślę, że nadszedł czas, by użyć czarów, córeczko.

- Tak! Tatusiu, proszę, wyczaruj, żebym nie miała pięciu lat! – ożywia się dziewczynka.

- Nie rozumiem, dlaczego nie odpowiada ci twój wiek? A ile lat chciałybyś mieć? – pyta zdziwiony.
- Tyle, ile trzeba mieć, żeby nie móc chodzić do przedszkola!- odpowiada Fafinka przekonana, że sprytnie to sobie wymyśliła.
- Nie chcę, żebyś siedziała w domu, bo wtedy nie nauczysz się różnych ważnych rzeczy i będziesz samotna. Myślę raczej o czarach, które pomogą ci w tej nowej sytuacji. Zaczynamy! Tata wyciąga z kieszeni małą, szklaną kulkę, chucha na nią i szepcze jakieś dziwne słowa. Potem przykłada do dłoni ucho i nasłuchuje.
- Ona mówi, że jutro będzie lepiej, ale masz bardzo ważne zadanie do wykonania. Jeśli go nie wykonasz, kulka straci swa czarodziejską moc.
- Jakie zadanie, tatusiu? – dziewczynka jest bardzo podekscytowana.
- Tata znowu nasłuchuje i mówi:
- Jesteś teraz przedszkolakiem i masz wiele zadań do wykonania. Może to będzie wierszyk, którego się nauczysz, albo rysunek dla mamy, a może zapamiętasz imię jakiejś koleżanki? Tata robi tajemniczą minę.
- Kulka mówi, że będziesz wiedziała, o co chodzi. Włóż ją pod poduszkę.
- Dlaczego? , mówi senna Fafinka .
- Nie wiem. Tak usłyszałem, więc ci powtarzam.
- Rano dziewczynka znowu jest smutna.
- Nie zapomnij zabrać kulki – szepcze. – Musisz ją teraz nosić przy sobie, żeby mogła ci pomagać.
- Zabierz też misia! – dodaje mama. – Słyszałam, jak w nocy żalił się, że tęskni i bardzo chciałby pójść z tobą.
- W przedszkolu Fafinka żegna rodziców ze łzami w oczach.
- Pamiętaj o zadaniu, córeczko – szepcze uśmiechnięty tata. Ja też mam dziś zadanie do wykonania
- I ja! – zwierza się mama i otwiera dłoń, w której Fafinka dostrzega znajomy przedmiot.
- Ty też ?!, pyta zaskoczona.
- Tak. My też tęsknimy i poprosiliśmy o pomoc nasze czarodziejskie kulki – odpowiada jej bardzo poważnie tata. Tego dnia Fafinka poznaje Misie. Nawet daje jej potrzymać w dłoni kulkę.
- Może tobie też pomoże, bo to czarodziejska kulka, wiesz? – mówi do smutnej koleżanki. Kiedy rodzice zjawiają się w przedszkolu, Fafinka wita ich radośnie, po czym przyprowdza małą dziewczynkę z rudymi kucykami.
- To jest Misia. Ona też jest smutna, wiecie? I pożyczyłam jej kulkę.
- Trzeba wybrać się do krainy czarów po kulkę dla Misi- stwierdza tata.- Widzę, że zadanie wykonane!
- Skąd wiesz, tatusiu?- pyta dziewczynka.
- Wiem. Mówiłam ci przecież, że jestem czarodziejem.

Mikita A. Opowiadania terapeutyczne. Wydawnictwo Harmonia. Gdańsk 2008

CO ZA CHARAKTER?! PSYCHOTEST

Jakie jest Twoje dziecko? W odpowiedzi na to pytanie pomoże Ci test, dzięki któremu lepiej zrozumiesz swojego malucha.

ODPOWIEDZ NA PYTANIA, ZAKREŚLAJĄC „TAK” LUB „NIE”. Zwróć przy tym uwagę na znaczek, jaki znajdziesz obok odpowiedzi(O LUB #)

CZY TWOJE DZIECKO:

- 1) Potrzebuje bardzo dużo czasu, aby oswoić się z obcą dorosłą osobą? TAK O NIE #
- 2) Lubi przebywać z ludźmi? TAK O NIE #
- 3) Jest zawsze aktywne, energiczne? TAK O NIE #

- 4) Umie czekać na swoją kolej? TAK O NIE #
- 5) Jest raczej samotnikiem? TAK # NIE O
- 6) Jest przyjacielskie wobec obcych? TAK O NIE #
- 7) Woli spokojne zabawy od bardziej czynnych TAK# NIE O
- 8) Często czuje się niepewnie, płacze? TAK# NIE O
- 9) Nie potrafi obronić się samo przed rówieśnikami? TAK # NIE O
- 10) Jest bardzo rozmowne? TAK O NIE #
- 11) Czasem jest agresywne w stosunku do rówieśników? TAK O NIE #
- 12) Jest nieśmiały? TAK # NIE O
- 13) Porusza się i działa szybko? TAK O NIE #
- 14) Łatwo się zaprzyjaźnia? TAK O NIE #
- 15) Mówi niewiele i cicho? TAK# NIE#
- 16)W zabawie lubi być liderem? TAK O NIE #
- 17) Wstydzi się mówić „dzień dobry”, odpowiadać na pytania ? TAK # NIE O
- 18) W zabawie dostosowuje się do pomysłów innych dzieci? TAK# NIE O
- 19) Szybko zaczyna się denerwować, złościć, krzyczeć? TAK O NIE #
- 20) Powstrzymuje okazywanie złości przy obcych? TAK # NIE O

TERAZ OBLICZ PUNKTY- policz wszystkie znaczki# i O. Im więcej #, tym bardziej dziecko jest nieśmiały, a im więcej O, tym bardziej ekspansywne. Zbliżona liczba# i O wyraźnie wskazuje na temperament zrównoważony.

20 -18 O - Twój malec jest bardzo towarzyski, ruchliwy i impulsywny. Reaguje bardzo emocjonalnie.

Dziecko potrzebuje zajęć, dzięki którym może rozładować nadmiar energii i mieć kontakt z innymi dziećmi (sportowych, tanecznych, teatralnych). Powinno nauczyć się współpracy, liczenia się z uczuciami innych ludzi, uważania na to, by nikogo nie zranić. Musi także nauczyć się czekać na swoją kolej, kontrolować złość, wyciszać się i relaksować. Małą trzeba chwalić za najdrobniejsze sukcesy, aby nie czuł się gorszy i wierzył w siebie. Dobrze czasem na zasadzie odwracania ról pokazać dziecku, że potrafi być łagodny, spokojny i godny zaufania.

17 - 15 O – Dziecko jest ruchliwe, energiczne i ekspansywne.

Często jest liderem w grupie, ale potrafi również współpracować z innymi. Jako dusza towarzystwa zapewne jest lubiany i wesoły. Przypominaj mu o prawach innych ludzi i ich uczuciach, Chwal za pomysłowość, radzenie sobie w różnych sytuacjach. Podkreślaj te zachowania, które wskazują na życzliwy stosunek do innych.

17 - 15 # - Twój smyk bywa nieśmiały, ma tendencję do wycofywania się, jednak odpowiednio zachęcany do działania i chwalony szybko poradzi sobie z trudnościami.

Jest z pewnością lubiany, bo nie narzuca się innym, potrafi się podporządkować, chętnie współpracuje. Ma przy tym własne zdanie, chociaż czasem woli je pozostawić dla siebie. Dziecko trzeba chwalić jak najczęściej, wskazywać nawet na najmniejsze postępy w pokonywaniu nieśmiałości, uczyć asertywnych form wyrażania własnych uczuć.

20 - 18 # - Dziecko jest szalenie nieśmiały i lękliwy. Wycofuje się, chowając pod „twoje skrzydła”.

Potrzebuje jak najwięcej kontaktów z rówieśnikami. Ucz go samodzielności i wytrwałości. Smyk potrzebuje także sukcesów w rozwiązywaniu trudności, dlatego staraj się nie wyręczać go w każdej sytuacji. Po prostu ucz, jak się należy zachować w danym momencie i jak sobie radzić. Wyznaczaj mu zadania, chwal za najdrobniejsze sukcesy i pokazuj jak bardzo się cieszysz, że daje sobie radę.

Okolo 10 # 10 O – To wyniki wskazujące na zrównoważony, typowy temperament. Ten nie wymaga raczej Twojej ingerencji.

Rodzice - partnerami przedszkola

„Dorosły to nie ktoś, kto „ulepi” **dziecko**

Według jakiegoś wzoru czy ideału, ale ktoś

kto pomaga mu rozwijać się, ujawniać swoje możliwości.” (Elżbieta Czerwińska)

Oczekiwania rodziców wobec przedszkola.

Warunkiem dobrej współpracy przedszkola jest ustalenie wspólnych procedur kontaktu. Ich ustalenie wymaga odpowiedzi na pytanie, jak rozumiemy dobro dziecka i jakie w związku z tym spoczywają na nas zadania. Kontakt nauczycielki z rodzicami umożliwia wspólne formułowanie celów przedszkola i określanie zadań do wykonania, co służy ujednocnieniu oczekiwań. Oczekiwania rodziców zmieniają się, tak jak i rodzice się zmieniają. Rodzice coraz częściej oczekują swobodnego dostępu do przedszkola. Bardzo ważną rzeczą w wyrażaniu oczekiwań jest ustalenie, czego oczekują rodzice i jak rozumieją „włączenie się w życie przedszkola, jak rozumieją współpracę”.

Jasne i głośne wyrażenie oczekiwań pomaga rodzicom zrozumieć, z czym borykają się nauczycielki, a nauczycielkom zrozumieć i docenić troskę rodziców. Cechy dobrego kontaktu z rodzicami:

- Dobra wola,
- otwartość,
- szacunek i sympatia,
- prawdomówność i uczciwość,
- dyskrecja.

Podczas budowania dobrego kontaktu z rodzicami konieczne jest wykonanie kilku kroków:

- diagnozy wzajemnych relacji oraz analiza wzajemnych trudności,
- uzgodnienie oczekiwań,
- ustalenie jasnych reguł współpracy,
- opracowanie porozumienia nad pokonywaniem trudności

Ważne jest wypracowanie w grupach i stosowanie form współpracy.

L. Weselińska wyróżniła następujące formy współpracy z rodzicami:

- praca indywidualna,
- kącik dla rodziców,
- zebrania grupowe,
- zajęcia otwarte dla rodziców,
- zebrania ogólne,
- rada rodziców.

G. Gajewska podzieliła kontakty wychowawcy-nauczycielki przedszkola na:

- bezpośrednie i pośrednie,
- na terenie przedszkola i poza nim,
- indywidualne, zespołowe i zbiorowe,
- obowiązkowe i z udziałem dobrowolnym,
- z udziałem dzieci i bez ich udziału,
- tradycyjne i niekonwencjonalne w formie,
- kontakt pisemny i rozmowy.

W naszym przedszkolu wyróżniamy następujące formy współpracy z rodzicami:

- * kontakty indywidualne
- * kącik dla rodziców
- * zebrania ogólne
- * zebrania grupowe
- * zajęcia otwarte dla rodziców
- * uroczystości, pikniki
- * zajęcia warsztatowe
- * rada rodziców

Bibliografia:

Kielar M, Wychowanie w przedszkolu nr 7. 1998.

Management w przedszkolu. RAABE, 1999.

Sawicka A, Współpraca przedszkola z rodzicami, Warszawa 1991.

Suchodolski B, Wychowanie dla przyszłości. W-wa 1968.

OGŁOSZENIA

Dyrektor Przedszkola Samorządowego Nr 1 w Tomaszowie Lubelskim serdecznie zaprasza wszystkich Rodziców

w dniu 10.09.2012. o godzinie 16.00 na zebranie ogólne

Tematyka zebrania:

I część

1. Wybór firmy

-Ubezpieczenie dzieci

-nauka języka angielskiego

-zajęcia z rytmiki

2. Omówienie opłat za przedszkole- & 3 uchwały Rady Miasta

3. Sprawy różne- wyjście na spektakle teatralne do TDK, wykonywanie zdjęć za pisemną Państwa zgodą

3. Dyskusja , pytania

II część

1. Przedstawienie trójek grupowych i uzupełnienie składu Rady Rodziców

2. Przypomnienie Regulaminu Rady Rodziców

3. Opracowanie i zatwierdzenie planu pracy i preliminarza wydatków

4 Wprowadzenie aneksu do Regulaminu rady rodziców

